

ԱՌԱՋՆՈՐԴԻ ԽՕՍՔ

ԶԱՆԱՆՔ ԶՍՊԵԼ ՄԵՐ ԼԵԶՈՒՆԵՐԸ

ԲԱԲԳԵՆ ԱՐԹԵՊԻՍԿՈՊՈՍ Առաջնորդ՝
Գանատայի Հայոց Թեմի

«Լեզուն կրակ է, անհրապուհան աշխարհ մը» (Յկ 3.6):

Յակոբոս առաքելը շատ յստակ կերպով կը բացատրէ, թէ ինչպէ՛ս մարմնի փոքր անդամ մը կրնայ ապականել ոչ միայն մարդը, այլ նաեւ աշխարհը:

Աստուած կատարեալ է. ճիշտ է, որ Ան իր պատկերին համաձայն ստեղծած է մարդը, սակայն մարդը, յարաբերաբար Աստուծոյ, տկար արարած է՝ կատարեալ չէ, անոր մէջ աստուածային պատկերը խաթարուած է, եւ ենթակայ է մեղանշումի, բայց կրնայ ձգտիլ կատարելութեան:

Երեք ձեռով մեղքեր կը գործուին՝ մտածումով, խօսքով եւ գործով: Մեր կեանքին մէջ յաճախ փայտուն ներկայութիւն են այս ձեւերով արտայայտուած մեղքերը: Այստեղ կ'ուզեմ անդրադառնալ ամենատարածուած մեղքին, որ խօսքով գործուած մեղքն է: Առաքելը կը թելադրէ սանձել լեզուն երեք պատկերաւոր օրինակներով.

- ա) Թէ ինչպէս սանձով կարելի է զսպել, ուղղորդել եւ կառավարել ձին,
- բ) Թէ ինչպէս փոքր դեղով հսկայ նաւ մը կը զսպուի եւ կը կառավարուի,
- գ) Թէ ինչպէս փոքր կայծ մը կրնայ հսկայ անտառներ այրել:

Յիսուս Քրիստոս կարեւորելով լեզուի դերի նշանակութիւնը, կ'ըսէ. «Բոլորդ ալ ինձի մտիկ ըրէք ու լաւ հասկցէք: Ոչ մէկ բան, որ դուրսէն կը մտնէ մարդուն մէջ՝ կրնայ պղծել զայն, այլ ինչ որ դուրս կ'ելլէ մարդէն՝ ա՛յն է որ կը պղծէ մարդը» (Մր 7.15): Հետեւաբար, զգոյշ պէտք է ըլլալ թէ ինչ դուրս կու գայ բերանէն. Պէտք է ուշադիր ըլլալ խօսքի մը, վկայութեան մը, որոնք կամ բարիք կը սփռեն չորս կողմ, եւ կամ չարիք կը տարածեն եւ կը դառնան կայծ, որ անտառներ կ'այրէ, սրտեր կը կոտրէ, ներաշխարհներ կ'ապականէ:

Արդ, մեր մարմնի անդամներէն ամենադժուար կառավարելին եւ չզսպուողը լեզուն է. եթէ չկրնանք սանձել զայն ու զսպել, մեր կեանքը մահացու թոյնով կը լեցուի եւ մեզ կործանման կ'առաջնորդէ: Նոյն շրթներէն կրնան օրհնութեան, փառաբանութեան խօսքեր հնչել եւ կամ անեծքներ, զրարարութիւններ եւ բամբասանք: Այս բոլորը գիտնալէն յետոյ, ինչպէ՛ս կ'ուզենք վարուիլ այս փոքր անդամին՝ մեր լեզուին հետ:

Առաւօտեան ժամերգութեան սկիզբը, զաղմուսասաց մարգարէին բառերով կ'արտասանենք. «Տէ՛ր, եթէ իմ շրթոնքներս բանաս, իմ բերանս միայն օրհնութեան խօսք պիտի արտասանէ»: Այսօր մեզմէ իւրաքանչիւրը նոյն բառերով պէտք է դիմէ Աստուծոյ: Յաճախ ականատեսի վկաներ կը դառնանք, թէ ինչպէ՛ս չար լեզուի, ստախոսութեան, կեղծաւորութեան եւ բամբասանքի պատճառով աշխարհը հրդեհուած անտառի մը կը վերածուի, եւ մարդիկ այդ անտառին մէջ զագաններ կը դառնան, մէկը միւսը յօշոտող:

Մանձե՛նք մեր լեզուները, կառավարե՛նք զայն, որպէսզի անով միայն օրհնութեան խօսքեր ըսենք, բարութիւն ու բարիք, եւ մանաւանդ, խաղաղութիւն սփռենք աշխարհով մէկ:

Այո՛, զսպե՛նք մեր լեզուները...

ԴԱՍԵՐ՝ ՃՇՄԱՐԻՏ ԶՐԻՍՏՈՆԷԱԿԱՆ
ԿԵԱՆՔ ԱՊՐԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ

ՈՒԹԸ ԽՈՐՀՈՒՐԴՆԵՐՈՒ ՄԱՍԻՆ

Գիտցի՛ր, որդեա՛կ, որ կան ութը խորհուրդներ, որոնմով ամեն տեսակ չարիք կը գործուի՝ որկրամոլութիւնը, անառակութիւնը, արծաթսիրութիւնը,

բարկութիւնը, անժամանակ տրտմութիւնը, վիատութիւնը, փառասիրութիւնը եւ գոռոգութիւնը: Այս բոլորը մարդուն դէմ պատերազմ կը մղեն:

Իսկ դո՛ւն, որդեա՛կ, եթէ կ'ուզես յաղթահարել որկրամոլութիւնը, սիրէ՛ ժուժկալութիւնը, Աստուծոյ երկի տը ունեցիր, եւ կը յաղթես:

Իսկ եթէ կ'ուզես յաղթահարել անառակութիւնը, սիրէ՛ հսկումս ու ծարար, մի շտ խորհիր՝ մահուան մասին եւ երբեք զրոյցի մի՛ բռնուիր կնոջ հետ, եւ կը յաղթես:

Եթէ կ'ուզես յաղթահարել արծաթսիրութիւնը, սիրէ՛ անշահախնդրութիւնն ու չափաւորութիւնը:

Եթէ կ'ուզես յաղթահարել զայրոյթը, հեզութիւն եւ մեծահոգութիւն՝ ձեռք բեր, մի շտ յիշէ, թէ հրեաները ինչքա՛ն չարութիւն ըրին մեր Տիրոջ Յիսուս Քրիստոսի, այդուհանդերձ, Ան որպէս մարդասէր Աստուած, չէր բարկանար անոնց վրայ, այլ ընդհակառակը, կ'աղօթէր անոնց համար ըսելով. «Հա՛յր, ներէ՛ անոնց, որովհետեւ չեն գիտեր, թէ ինչ կ'ընեն» (Ղկ 23.34):

Եփրեմ Սաարի, Շար. 1

ՀՈԳԵՒՈՐ

Յիսուս լոսաներկու առաքելները որկեց եւ անոնց պատուիրեց ըսելով. «Ու երբ կ'երթաք, քարոզեցէք ու ըսէք. Երկնքի թագաւորութիւնը մօտեցած է» (Մտ 10.7):

Եւ ահա, Առաքելները Իրենց վարդապետին պատգամը իբրև լոյս տարին իրենց հետ, ուր որ գացին: Յիսուս այդ լոյսը տուաւ իր աշակերտներուն, յայտարարելով. «Դուք էք աշխարհի լոյսը», որ դարձաւ կրօնք, համայնք եւ եկեղեցի, աշխարհի բոլոր անկիւններուն: Առաքելական քարոզութեան առաջին շրջանին, երբ Յիսուսի հետևորդները շատցան եւ առաքելները այլևս ի վիճակի չէին եկեղեցւոյ բոլոր կարիքներուն հասնելու, կանչեցին բոլոր հաւատացեալները եւ ըսին. «Մենք չենք ուզեր Աստուծոյ խօսքին քարոզութիւնը ձգել եւ ուսելիք մատակարարելով զբաղիլ: Հետևաբար, եղբայրներ, ձեր կողմէ՛ վկայուած եօթը հոգիներ ընտրեցէք, որոնք Սուրբ Հոգիով եւ իմաստութեամբ լեցուն ըլլան. զանոնք այս անհրաժեշտ գործին համար կարգենք, իսկ մենք աղօթքի եւ Աստուծոյ խօսքին մատակարարութեան նուիրուինք» (Գժ 6.2-4): Առաքելները միայն աղօթքի՝ եւ Աստուծոյ խօսքի մատակարարման նուիրուեցան՝ աւետարանչութիւնը իրենց վրայ դրուած առաջնահերթ եւ անկետաձգելի պաշտօն համարելով, եւ աստուածային լոյսին՝ Քրիստոսի կեանքին ու փրկարար շնորհքին կրակը իրենց ներսիդին վառ պահած եւ իբրև Լոյսի առաքելներ գացին իրենց վկայութեան ճամբով Աստուծոյ գիտութիւնն ու սերը ճառագայթելու աշխարհի մուրճ անկիւններուն:

Այս լոյսը հասաւ նաև Հայաստան աշխարհ: Սուրբ Թադէոս եւ Սուրբ Բարթողիմէոս աստուածային լոյսը բերին մեր երկիր: Հայոց եկեղեցին այս զոյգ առաքելներէն ստացաւ Աստուծոյ խօսքին ամանը, անով հայրենի մեր աշխարհին մէջ պատրաստելով տէրունական հաւատքի առաջին հունձքը, եւ անկէ՛ Աստուծոյ ընծայելով նահատակներու եւ հաւատարիմ վկաներու երախայրիքը:

Մենք ստացանք աստուածային առանձնաշնորհում՝ քրիստոնէայ անուանակոչութեամբ եւ կոչում՝ պատկաւնելու ժողովուրդի մը, որ Հայ կը կոչուի. այս երկուքով մեզի տրուած է նաև մեր աշխարհը երկիրը, քարը, հողը, մեր սրբարանները, մեր մշակութային հարուստ ժառանգութիւնը: Բոլոր անոնք, որոնք գիտեն հաւատարիմ ժառանգութեան անունին եւ կոչումին, անոնք կ'ապրին եւ կ'ապրեցնեն սերունդեր:

ՈՒՄԱՒՈՐԻՉ

ՀՈԳԵԻՈՐ ՄՏՈՐՈՒՄՆԵՐ

Ի՞նչ է ԿՐՕՆԱԿԱՆ ԶԳԱՑՈՒՄԸ

ՈՒՍՏՈՒՄՆԵՐ

Կրօնքի զգացումը բնածին երեւոյթ է։ Կրօնքի ծագման մասին գոյութիւն ունեցող տեսակէտները քննելէ ետք, երբ դարձեալ հարցադրում կը կատարենք կրօնական զգացումի եւ կրօնքի ծագման մասին, ամենէն աւելի տրամաբանական տեսակէտը կարելի է համարել թէ կրօնքը բնածին երեւոյթ է, կրօնքի զգացումը մարդուն մէջ գոյութիւն ունի, մարդ արարածի բնութեան եւ էութեան մաս կը կազմէ, իւրաքանչիւր անհատ իր խառնուածքին, իր մարդկային բնութեան մէջ իսկ ունի այդ զգացումը, որ կը բացայայտուի հաւատքի միջոցով։ Այսպէս, կրօնքի ծագման մասին գոյութիւն ունեցող տեսակէտները համադրելով եւ անոնց մէջ որոշ ճշմարտութիւն եւս նկատելով, աւելի տրամաբանական կը դառնայ այն տեսակէտը թէ կրօնքի զգացումը մարդկային բնութեան մէջ իսկ գոյութիւն ունի, եւ այս մտածումով է, որ մարդը կը համարուի նաեւ «կրօնական կենդանի», որով եւ հետեւաբար բոլոր դարաշրջաններուն գոյութիւն ունեցած է կրօնքը. կրօնքի միջոցով հոգեկան կապ կ'ըստեղծուի մարդուն եւ Աստուծոյ միջեւ։ Կրօնքը մարդիկը կը կապէ ու կը միացնէ իրարու, եւ այսպէս հոգեկան եղբայրութիւն եւ հաղորդակցութիւն կ'ստեղծուի անոնց միջեւ։

ՏԻՐՈՋ ԴԱՐՄԱՆԱՏՈՒՆԸ

Տիրոջ դարմանատունը գացի տարեկան քննութեան համար, եւ յայտնի դարձաւ որ հիւանդ էի։ Երբ Յիսուս արեան ճնշումն չափեց, տեսաւ որ փափկանկատութիւնս ցած էր։ Երբ տաքութեանս նայեցաւ, մտահոգութեանս ջերմաչափը 40 աստիճան արձանագրեց։ Մրտիս պատկերը զննեց եւ գտաւ, որ մի քանի սիրոյ կողմնակի անցքեր պէտք ունէի, որովհետեւ երակներս փակ էին միանկութեան պատճառով, եւ չէին կրնար դատարկ սրտիս հասնիլ։

Ոտքի բաժանմունքը գացի, քանի որ չէի կրնար եղբօրս հետ քալել եւ բարեկամներուս հետ չէի կրնար ողջագործուիլ։ Նախանձով սայթաքած ըլլալով, ինքզինքս փասած էի։ Աչքերս քննել տուի. պարզուեցաւ կարճատես էի, քանի որ եղբայրներուս եւ քոյրերուս տկարութիւններէն անդին չէի կրնար այլ բան տեսնել։

Երբ խլութեանս մասին զանգատեցայ, ի յայտ եկաւ, որ դադրած էի ամէն օր Յիսուսի ձայնը մտիկ ընել։ Այս բոլորին համար Յիսուս ձրի խորհրդատուութիւն մը տուաւ ինծի իր ողորմածութեան շնորհիւ։ Ուստի, իմ խոստումս եղաւ, որ երբ դարմանատունը ձգեմ, միայն Իր խօսքին ճշմարտութեամբ ինծի թելադրուած բնական դեղերը գործածեմ։

Դարման. ամէն առաւօտ զաւաթ մը երախտագիտութիւն խմել. երբ գործի երթամ, դգալ մը խաղաղութիւն առնեմ։ Ամէն ժամ պէտք է համբերութեան դեղահատ մը կլլեմ, զաւաթ մը եղբայրասիրութիւնով եւ բաժակ մը խոնարհութեամբ. երբ տուն վերադառնամ, մէկ սրունակ սեր տանիմ հետս. երբ անկողին մտնեմ, երկու հատ մաքուր խղճմտանքի դեղ առնեմ։ Օրուան մէջ տխրութեան կամ վիատութեան տեղի չտամ։ Աստուած գիտէ, թէ ես ինչպէս կը զգամ։

Ամէնազէտը կատարելապէս գիտէ ինչ որ կ'արտօնուի մեզի մեր կեանքին մէջ ճիշդ այդ պահուն։ Աստուծոյ նպատակը մեզի համար պարզապէս կատարեալ է։ Ան կ'ուզէ ցոյց տալ միայն այն բաները, զորս կը հասկնանք ապրելով մեր բնական կեանքը, մեր գտնուած վայրին մէջ։ ԹՈՂ ԱՍՏՈՒԱԾ ՄԵԶԻ ՇՆՈՐՀԷ

Ծիածան՝ փոթորիկներու մէջ, Ժպիտ՝ ամէն մէկ արցունքի կաթիլին տեղ, Խոստում մը՝ իւրաքանչիւր հոգիդ համար, Օրհնութիւն մը՝ որեւէ փորձութեան մէջ, Տագնապներուդ ժամանակ՝ հաւատարիմ բարեկամ մը, որուն հետ կարենաս ցաւդ կիսել, Ամէն մէկ հառաչիդ՝ քաղցր երգ մը, Եւ իւրաքանչիւր աղօթքիդ՝ պատասխան մը։ Ամէն։ Ուրախ սիրտը դեղի պէս օգտակար է (Առ.10:22)

Հրահատ

Կրօնքը որպէս բնածին երեւոյթ, կ'աճի ու կը զարգանայ ընտանիքին եւ միջավայրին մէջ։

Մարդիկ կրնան հաւատացեալ, թերահաւատ կամ անհաւատ ըլլալ, բայց անկրօն՝ երբեք։ Մինչեւ իսկ վիճակագրական տեսակէտէն, նիւթապաշտ տեսութիւններուն վրայ վարչակարգ ձեւաւորած պետութիւններու ժողովուրդները կը պատկանին կրօնքի մը։ Անոնք կամ քրիստոնեայ են, կամ իսլամ, եւ կամ պոլտոտայական։

Կրօնքը բնական երեւոյթ է մարդուն համար, որովհետեւ զգացական ճանապարհով անոր մէջ իսկ գոյութիւն ունի։

Նկատի առնուելիք երեւոյթ է նաեւ կրօնք, ընտանեկան դաստիարակութիւն, դպրոց, հասարակական եւ հաւաքական միջավայր հասկացողութիւնները, ուր կ'աճի եւ կը զարգանայ կրօնական զգացումը եւ գիտակցական վիճակի կը հասնի։

Կրօնք, հաւատք, Աստուած անբաժանելի երեւոյթներ են մարդոց կեանքէն, որոնք այլազան հարցեր եւ խնդիրներ կը յառաջացնեն մարդոց մէջ, եւ մարդ արարածը կը ձգտի լաւապէս իմանալ ու ճանչնալ թէ ի՞նչ է Աստուած, ո՞ւր է Աստուած եւ ի՞նչ է կապը մարդոց եւ Աստուծոյ միջեւ։

Շար. 5

ՍՈՒՐԲԵՐԸ ԵՒ ՄԵՆՔ

ՍՈՒՐԲ ՅԱԿՈԲ ՄԾԲՆԱՑԻ

Սուրբ Յակոբ, ազգային աւանդութեան համաձայն, Սուրբ Գրիգոր Լուսաւորչի հօրաքրոջ որդին է։ Մանկութիւնը կ'անցնէ Կեսարիոյ մէջ, եւ ապա կը նուիրուի ձգնաւորական կեանքի։ Հակառակ իր կամքին, Մծբինի Եպիսկոպոս կը ձեռնադրուի, ուրկէ կու գայ Մծբնացի կոչումը։ Աստուածաշունչի ճշմարտութիւնը ցոյց տալու համար, կ'որոշէ բարձրանալ Արարատի սրբազան զազաթը, Նոյեան տապանէն կտոր մը ապահովելով ետ վերադառնալու։ Հակառակ սարսափելի ցուրտին եւ ճանապարհի դժուարութեանց, ան կը շարունակէ բարձրանալ հաւատքով։ Աստուած տեսնելով անոր հաւատքը, հրեշտակի մը ձեռքով Նոյան տապանէն մասունք մը կը յանձնէ անոր։ Այդ մասունքը մինչեւ այսօր կը պահուի Սուրբ Էջմիածնի մէջ։

Սուրբ Յակոբ կոչուած է նաեւ «Մքան-չելագործ», իր կատարած բազում հրաշագործութիւններուն պատճառով։ Արժանացած է ժողովրդական մեծ յարգանքի, իբր պաշտպան եւ փարատիչ հիւանդութեանց։ Մահացած է 350 թուականին եւ սուրբին տօնը մեր եկեղեցական տօնացոյցի ամենահինաւանդ տօներէն մէկը կը համարուի ։

Գարեգին Վրդ. Շիրաւեան
Հոգեւոր Հովիւ
Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Եկեղեցոյ

ՆԿԵՆՈՂԱՅՈՒԿԱՏՈՒ

«Իմաստութեան սկիզբը Տիրոջ վախն է, բայց յիմարները իմաստութիւնն ու կրթութիւնը կ'անարգեն։ Որդեա՛կ իմ, քու հօրդ խրատը մտի՛կ ըրէ քու մօրդ օրէնքը մի՛ մերժեր. քանզի անոնք քու գլխուդ շնորհաց պսակ, քու պարանոցիդ մանեակներ պիտի ըլլան»։

Առ (1.7-9)

ԱՂՕԹԵ

Կ'աղաչենք քեզի՝ գթած հայր եւ բարի հովիւ, քու մաղթանքովդ եկեղեցոյ համար հայցէ Տիրոջը, որ զայն միշտ անշարժ պահէ յաւիտեան. Ամէն։
ՇԱՐԱԿԱՆ

MESSAGE DU PRÉLAT

Essayons de dompter les mauvaises langues

« La langue est aussi un feu; c’est le monde de l’iniquité. » (Jacques 3:6)

L’apôtre Jacques l’explique bien : Une si petite partie du corps peut non seulement souiller l’homme, mais le monde entier.

Dieu est parfait, et s’il est vrai que nous avons été faits à son image, nous sommes toutefois des êtres faibles et faillibles en comparaison, bien que nous devrions aspirer à sa grandeur; l’image du Seigneur s’est détériorée chez l’homme, qui est en proie à des péchés.

On peut pécher de trois façons : par la pensée, la parole et l’action. Ces péchés font partie de notre vie quotidienne. Je veux porter votre attention sur le péché le plus commun : celui accompli par la parole. L’apôtre Jacques nous conseille de passer une bride sur notre langue et nous donne trois situations similaires en exemple :

Il est possible de restreindre, guider et diriger un cheval par sa bride;

On peut diriger un immense navire grâce à un tout petit gouvernail;

Une minuscule étincelle peut incendier des forêts complètes.

Jésus Christ, soulignant l’importance du rôle de la langue, nous dit : «Écoutez-moi tous, et comprenez. Il n’est hors de l’homme rien qui, entrant en lui, puisse le souiller; mais ce qui sort de l’homme, c’est ce qui le souille.» (Marc 7:14-15) Dès lors, il faut faire attention à ce qui franchit nos lèvres. Avec chaque parole, chaque témoignage, répandons-nous du bien autour de nous, ou alors du mal – avec de la diffamation, une critique malveillante, qui se transforme en petite étincelle mettant fin, par le feu, à toute une forêt, brisant des cœurs, détruisant des vies intérieures.

La partie de notre corps qu’on peine le plus à dompter est notre langue. Si nous ne réussissons pas à lui passer la bride pour la contrôler, notre vie se remplira de poison mortel et nous mènera vers notre ruine.

Les mêmes lèvres qui prononcent des bénédictions et des paroles édifiantes, qui glorifient Dieu, peuvent très bien calomnier, produire des malédictions et des ragots. Après tout cela, comment désirez-vous vous comporter avec ce petit membre, c’est-à-dire la langue?

Au début de la messe, le prêtre déclare : «Seigneur, si vous écarterez mes lèvres, elles ne diront que des mots de bénédiction.» Chacun d’entre nous devrait s’adresser de cette manière à Dieu. Malheureusement, nous sommes souvent témoins aux mauvaises langues, aux mensonges, à la fausseté et aux ragots qui transforment la terre en une forêt incendiée, et nous voyons des hommes se métamorphosant en des animaux sauvages dans cet espace, se déchiquetant entre eux.

Domptons notre langue, guidons-la, pour qu’elle ne puisse prononcer que des paroles de bénédiction, de bonté et de gentillesse. Surtout, forçons-la à répandre la paix dans le monde entier.

Oui, domptons les mauvaises langues...

WESTERN ONES, WESTERN CHURCHES

Let’s Aim to Master Our Tongues...

“And the tongue is a fire; a world of iniquity.” (James 3:6)

The apostle James describes how a small part of the human body can sully not only man, but the whole world.

God is perfect. It is true that we were made in His image, yet man is far from being perfect, as he is also weak. However, he should always aim towards His perfection, for God’s image within man’s psyche has deteriorated and he is prone to sinning.

There are three ways of sinning: through thoughts, words, and actions. These ways of sinning are all well present in our lives. I would like to take a moment to talk about the most common one: sinning through words. The apostle advises us to harness our tongues and gives us three similar situations as examples:

How, with a harness, one can tame, guide, and control a horse.

How, with a small helm, large ships can be steered across oceans.

How a small spark can ignite a fire able to destroy whole forests.

Jesus Christ, emphasizing the importance of the role of the tongue, tells us: “Hearken unto me every one of you, and understand: There is nothing from without a man, that entering into him can defile him: but the things which come out of him, those are they that defile the man.” (Mark 7:14-15) We must then pay attention to whatever words leave our mouths. With each word, each testimony, do we bring goodness to our surroundings, or do we spread evil by defaming, by criticizing malevolently, thus transforming that small spark into a raging fire that destroys great forests, breaking hearts, ruining inner worlds forever?

Thus, the part of our body we have such difficulty restraining from evil is the tongue. If we do not manage to harness it, to tame it, our lives will be filled with mortal poison leading us towards destruction and ruin. The same lips that deliver blessings and enlightening words, that glorify God, can also slander, defame, and gossip. Knowing all, how do you wish to behave with this little member, the tongue?

In the beginning of our mass, the priest sings, “O Lord, if you part my lips, you will only hear blessings.” Each and every one of us should speak to God in this manner. Sadly, we are often witness to the wrongdoings of evil tongues, how they lie, spread falseness and gossip, thus turning the world into a scorched forest; we see how men change into wild animals in such a space and tear each other apart.

Let us master our tongues, guide them, so that they can only say blessings and words of goodness and kindness. Above all, let us make it so that they can spread peace across the world.

Yes, let’s aim to master our tongues...

A FOLLOW-UP QUESTION

Everybody believes in something. Believing is innate, it is born with us. Even the unbelieving atheists believe in their unbelief!

So, do you believe? Let me answer it for you: Yes! Of Course!

The follow-up question defines your world view, your philosophy in life, and even your self-understanding and self-esteem, and here’s the question that follows: WHAT do you believe in?

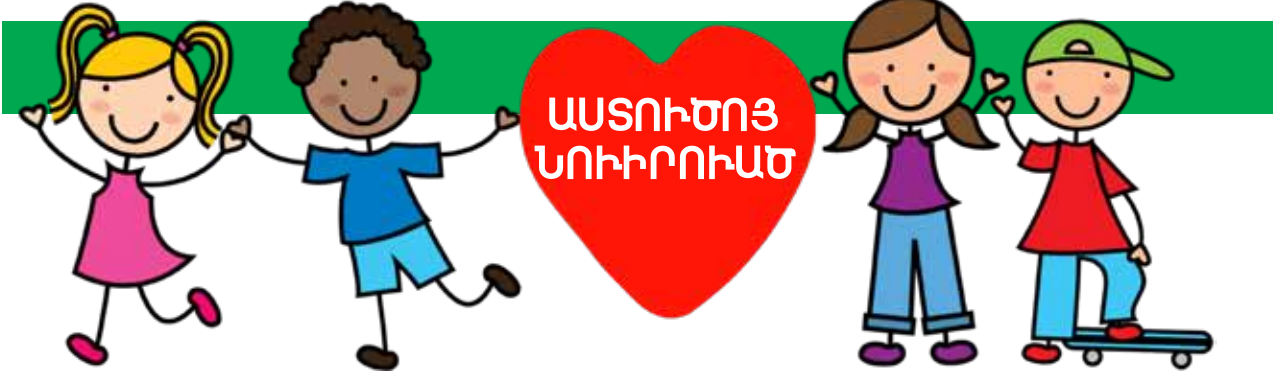
What you believe in becomes the centrepiece of your life, the road map to your destiny, and your life’s purpose that motivates you to wake up each and every morning.

I know you believe in something. What is it that you believe in?

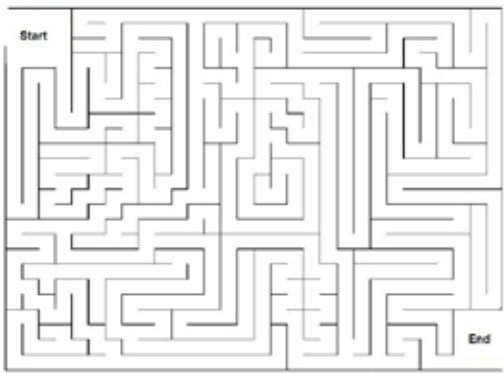
Give yourself a chance and take time to read the story of Jesus, because what millions of believers have found in the story of Jesus is an extraordinary story of Love. You’ll find two narratives in it, which summarize the whole Bible: first, the return of the prodigal son (The Gospel of Luke 15:11-32), and second, the meeting of a religious teacher, called Nicodemus, with Jesus (The Gospel of John 3:1-17). Both stories talk about God’s unconditional love and forgiveness for us.

Read these narratives and then ask yourself: Can I trust what I just read? I hope your answer would be: Why not?! And you will come to know God’s love for you by experiencing it through faith, and it will be the beginning of a new and a beautiful relationship with the One who loves you, who has sacrificed his precious Son for you, and who is your Creator, your heavenly Father.

ՄԱՆԿԱՊԱՏՄԱՆԵԿԱՆ

Jesus Loves The Little Children Maze

Երբ մէկը շատ ջանք եւ ժամանակ տայ գործի մը եւ ուշադիր ըլլայ, որ իր լաւագոյնը ընէ, կ’ըսենք, թէ այդ անձը իր գործին նուիրուած է:

Աստուծոյ նուիրուած ըլլալ կը նշանակէ Անոր վստահիլ, քու բոլոր ունեցուածքդ, ինքզինքդ Իրեն ընծայելով: Պէտք է կատարելապէս Աստուծոյ վստահիս, որովհետեւ Ան քեզ կը սիրէ եւ խոստացած է Իր զաւակներուն հոգ տանիլ: Ան քեզի համար ճիշդ որոշում մը պիտի առնէ. Աստուած բնաւ չի սխալիր:

Ի՛նչ հիանալի է կարենալ անձը նուիրել և զայն ի սպաս դնել այսպիսի սիրող հօր մը: Կրնաս Աստուծոյ լաւագոյն կերպով ծառայել, երբ ամբողջովին Անոր նուիրուիս:

Ես Քուկդ եմ, Աստուած:

Mark 10:13 And they brought young children to him, that he should touch them: and his disciples rebuked those that brought them.

Mark 10:14 But when Jesus saw it, he was much displeased, and said unto them, Suffer the little children to come unto me, and forbid them not: for of such is the kingdom of God.

Mark 10:15 Verily I say unto you, Whosoever shall not receive the kingdom of God as a little child, he shall not enter therein.

ԳԻՏԵԼԻՔՆԵՐ

ԵԼՔ

Այս գրքին մէջ նկարագրուած է Իսրայէլի ժողովուրդի ազատագրումը. Այստեղ կը պատմուի Մովսէս մարգարէի առաջնորդութեամբ հրեաներուն Եգիպտոսէն դուրս գալու, եւ Աստուծոյ կողմէ Սինայ լեռան վրայ ժողովուրդին տրուած Տասը Պատուիրաններու մասին, ինչպէս նաեւ կը շարունակուի Տիրոջ ընտրեալ ժողովուրդի պատմութիւնը Յովսէփի մահէն մինչեւ Վկայութեան Խորանի կառուցումը:

ՂԵՆՈՒՄ

Այս գիրքը կը պարունակէ հրեայ ժողովուրդի կրօնական ծէսերն ու տօները, ինչպէս նաեւ մասամբ անապատին մէջ հրեաներու թափառումներու պատմութեան շարունակութիւնը:

ԹԻԻՆԵՐ

Այսպէս կը կոչուի երկու մարդահամարներու պատճառով, որոնք նկարագրուած են այս գիրքին մէջ: Այստեղ դարձեալ կը պատմուի հրեայ ժողովուրդի թափառումներու մասին. ամփոփուած է բովանդակութիւնը այն օրէնքներուն, որոնք տրուեցան անոր, անապատային թափառումներու ժամանակ: Կը պատմուի նաեւ հրեաներու եւ այլ ժողովուրդներու միջեւ տեղի ունեցած պատերազմներու մասին:

ՃԻՇՏՈՒ ՊԻՏԱՆՔ

ԵՐԿԻՆՔ

«Երկինք» բառը կը գործածուի երկու իմաստով. հոգեւոր խօսքի մէջ երկինքը կը խորհրդանշէ աննիթական աշխարհը, յատկապէս այն ոլորտը, ուր հրեշտակներն են եւ Աստուած. այս տեսակէտէն մեկնած, չենք կրնար ինչ որ վայր մը նկատի ունենալ: Ի տարբերութիւն տեսանելի, զգալի երկինքի, զոր մենք կը տեսնենք մեր գլուխները վեր բարձրացնելով, ան երբեմն կը կոչուի նաեւ իմանալի, այսինքն՝ հոգեւոր երկինք:

Այսպիսով, բոլոր կրօնները դէպի իմանալի երկինք կը ձգտին, սակայն «բուն իսկ երկինքը» բացուած է միայն քրիստոնէաներուն համար: Մինչեւ Քրիստոսի գալուստը, ան անմատչելի եւ փակուած էր մարդկութեան առջեւ աղամական մեղքի պատճառով: Ան բացուեցաւ միայն Յիսուս Քրիստոսի տնօրինութեամբ: Երկնքի բացուելու մասին առաջին անգամ կը յիշուի Տիրոջ մկրտութեան ժամանակ, երբ Սուրբ Հոգին աղանակեալ իջաւ Անոր վրայ. «Յիսուս մկրտուելէն յետոյ դուրս ելաւ ջուրէն: Եւ ահա երկինքը բացուեցաւ, ու ան տեսաւ Աստուծոյ Հոգին, որ կ'իջնէր ինչպէս աղանի եւ կու գար Իր վրայ: Եւ երկնքէն ձայն մը լսուեցաւ, որ կ'ըսէր. "Անիկա է իմ սիրելի Որդին, որ ունի Իմ բարեհաճութիւնը"» (Մտ 3.16-17: Տէս նաեւ Մր 1.10: Ղկ 3.21):

Այնուհետեւ Քրիստոս Իր աշակերտներուն խոստացաւ, որ շուտով անոնք պիտի տեսնեն երկինքը բացուած եւ Աստուծոյ հրեշտակները Մարդու Որդիին վերեւ բարձրանալու եւ իջնելու ժամանակ (Տէս ն Յն 1.51):

Առաջին քրիստոնէաները, յատկապէս նահատակները բազմիցս կը տեսնէին երկինքը բացուած, իբրեւ հրեշտակներու բացառիկ յայտնութիւն, ինչպէս տեսաւ Ս. Ստեփանոս Նախավկան (Տէս ն Գրծ 7.56):

Շաբ. 5

ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ						2018
Երկուշաբթի	Երեքշաբթի	Չորեքշաբթի	Հինգշաբթի	Ուրբաթ	Շաբաթ	Կիրակի
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

- ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 1 - Ս. Թադէոս եւ Ս. Բարթողիմէոս
ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 15 - Ս. Յակոբ
ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 25- Կաթողիկէ Ս. Ծնունդ
ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 26 - Ս. Ստեփանոս Նախավկայ
ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 27 - Ս. Պետրոս եւ Ս. Պօղոս

ԳԱՆԱՏԱՅԻ ՀԱՅՈՑ ԹԵՄ

ԸԱՀԱՆԱՅԱԿԱՆ

ՁԵՆԱԴԴՐՈՒԹԻՒՆ

ԵՒ ՕԾՈՒՄ

ARMENIAN PRELACY OF CANADA

ORDINATION

TO THE

PRIESTHOOD

Ձեռամբ Թեմիս բարեխնամ Առաջնորդ

Գերաշնորհ Ս. Բաբգէն Արք. Չարեանի

Ordination by H.E. Archbishop Papken Tcharian, Prelate

ԻԿԱՆ ՍՐԿ. ԳԵԱԴԱՅԵԱՆԻ DEACON IVAN GYADAYAN

Շաբաթ, 1 Դեկտեմբեր 2018-ին,

Մոնթրէալի Ս. Յակոբ Առաջնորդանիստ Մայր Եկեղեցւոյ մէջ

Բախանայական Կոյման արարողութիւն երեկոյեան ժամը 6:00-ին:

Կիրակի, 2 Դեկտեմբեր 2018-ին,

Բախանայական Ձեռնադրութիւն եւ Օծում

առաւօտեան ժամը 11:00-ին յընթացս Ս. Պատարագին:

Saturday, December 1, 2018

At St. Hagop Armenian Church of Montreal

Calling to the priesthood service at 6:00pm

Sunday, December 2, 2018

Ordination at 11:00am during the Divine Liturgy

ՀՈԳԵԻՈՐ ԽՕՍՔ

«Ուեւ մէկը որ Քրիստոսի միացած է՝ նոր արարած է. այլեւս չէ՛ այն՝ ինչ որ էր նախապէս, որովհետեւ ամբողջութեամբ նորոգուեցաւ»: (Բ. Կր 5.14)

